

peden dökerse kışın çok olacağına, ortadan dökmeğe başlarsa soğuk olmayacağına inanılır. Gece ağaçtan meyve koparmak iyi değildir. Zira kopan meyve acı olur..."³

Felix von Luschan'ın A. H. Layard'a (Nineveh, I., p. 296") atfen *Ali-İllahiya* yani *Ali*'ye mensup topluluk (Alevî) kabul ettiği Tahtacılarla, orman ve ağaç kültürüne sahip oldukları V. Gordlevsky⁴ tarafından tesbit edilen Karakoyunlu Alevî Türkmenleri, arasında inanç bakımından bağlantı kurmak kabildir.

Şu halde Güney-Anadolu'da özellikle Ormanlık bölgelerde yaşayan Tahtacı'ların bu adı taşımalarına sebep olan orman ürünü tahta işleri ile meşgul bulunmaları (Resim 4-5), mezarlarında bilhassa Fotoğrafda görüldüğü üzere (R. 1, 2, 3) tahta örtülerle kapamaları, mezar taşı yerine tahta dikmeleri yukarıda işaret edilen, Prehistorik uzak bir geçmişe sahip orman ve ağaç kültürünün⁵ *Artakalış* (Survivance) şekli olarak izah edilebilir kanısındayım.

OBSERVATIONS SUR UN CIMETIERE DES "TAHTACI'S"

(Résumé)

Pendant une excursion faite aux environs de Geyre - (Aphrodisias) l'auteur a rencontré un cimetière Tahtacı - Ph. 1. 2. 3.

Les tombeaux construits de gros morceaux de pierres, et recouverts des planches de bois (Ph. 1. 2. 3) ressemblent de loin, aux ruches d'abeilles de grandes dimensions.

D'après l'auteur, les travaux de bois qui constituent l'occupation journalière de cette communauté - travaux desquel dérivent l'appellation de "Tahtacı" et surtout ces rites funéraires peuvent être les survivances d'un *culte de l'arbre et des forêts* dont les origines remontent jusques temps préhistoriques.

L'auteur ajoute à cet article quelques photos (4. 5. 6) sur les Tahtacis prises aux environs d'Antalya, et la photo d'un *arbre votif* (No: 7. 8) recontré dans un village d'Ankara.

³ M. Şakir Ülkütaşır - Türk Halk Bilgisine ait Araştırmalar. İstanbul - Eminönü Halkevi Dil, Tarih ve Edebiyat Şubesi Neşriyeti IX. S. 36-38 1938.

⁴ V. Gordlevski, Karakoyunlu (Azarbaycanın Tetkik ve Tetebbu cem. Ahbarı, Bakü 1927, N. 45. 5-13 in Abdülkadir İnan. S. 62.

⁵ Bu hususta bakınız: Georges Goury : le culte des morts Précis d'Archéologie Préhistorique. (l'Homme des cités lacustres). Paris 1932. T. II. s. 552-556.

Louis Siret. La Dame de l'Erable. l'Anthropologie. s. 235 Paris. 1920.